

- a) no sabiedrisko pakalpojumu saistībām izrietošais ekonomiskais slogs neskar visus energouzņēmumus;
 - b) sabiedrisko pakalpojumu saistību izmaksas galvenokārt sedz tiešie lietotāji, kuri tās nevar apstrīdēt, lai gan viņi dabasgāzi no tiešiem piegādātājiem saņem par brīvi veidotām cenām;
 - c) nav diferencēts no sabiedrisko pakalpojumu saistību izpildes izrietošais ekonomiskais slogs, ko uzņemas dažādu kategoriju lietotāji;
 - d) šī pasākuma piemērošana nav terminēta;
 - e) sabiedrisko pakalpojumu saistību vērtību aprēķina, pamatojoties uz izmaksu iekasēšanas metodi atbilstoši prognožu modelim.
- 2) Vai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/73/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu 3. pantu, ņemot vērā preambulas 44., 47., 48. un 49. apsvērumu, ir pieļaujama tāda valsts tiesību norma kā *Zakon za normativnite aktove* (Likums par normatīvajiem aktiem) Pārejas un nobeiguma noteikumu 5. pants, ar kuru KEVR tiek atbrīvota no *Zakon za normativnite aktove* 26.–28. pantā paredzētajiem pienākumiem un īpaši no pienākumiem, izstrādājot regulatīvo normatīvo tiesību aktu projektu, ievērot vajadzības, pamatotības, paredzamības, pārskatāmības, saskaņotības, subsidiaritātes, samērīguma un stabilitātes principus, organizēt sabiedrisko apspriešanu ar iedzīvotājiem un juridiskām personām, pirms tiesību akta pieņemšanas publicēt tā projektu kopā ar pamatojumu, kā arī sniegt skaidrojumu par pamatojumu, tostarp, par saderību ar Savienības tiesību normām?

(¹) OV 2009, L 211, 94. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 7. janvārī iesniedza *Spetsializiran nakazatelen sad* (Bulgārija) – Kriminālprocess pret RH

(Lieta C-8/19)

(2019/C 93/46)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Spetsializiran nakazatelen sad

Pamatlietas puse

RH

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai ar LESD 267. pantu un Pamattiesību hartas 47. panta 2. punktu ir saderīgi interpretēt tādu valsts tiesisko regulējumu kā *Nakazatelno-protseualen kodeks* (Kriminālprocesa kodekss) 489. panta 2. punkts tādējādi, ka iesniedzējtiesai, neraugoties uz to, ka tā ir iesniegusi lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu saistībā ar apcietinājuma likumību kriminālprocesā, ir pienākums tieši lemt par šī apcietinājuma likumību, nevis sagaidīt Tiesas sniegto atbildi?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga:

- 2.1. Vai, ņemot vērā Direktīvas 343/2016 (¹) 16. apsvēruma pēdējo teikumu, valsts tiesai ir jāinterpretē savas valsts tiesības tādējādi, ka pirms lēmuma par apcietinājuma pagarināšanu pieņemšanas tai ir “[jāpārlicinās] par to, vai [...] apsūdzāto pierādījumu elementi ir konstatēti tādā apjomā, lai pamatotu attiecīgo nolēmumu”?

- 2.2. Ja aizdomās turētās personas pārstāvis ir iesniedzis pamatodus un būtiskus argumentus, apstrīdot šo “apsūdzozo pierādījumu elementu” esamību, vai valsts tiesai atbilstoši Hartas 47. panta 1. punktā paredzētajai prasībai par efektīvu tiesisko aizsardzību ir par tiem jālemj, veicot ar apcietinājuma pagarināšanu saistīto pārbaudi tiesā?
- 2.3. Vai direktīvas 4. pants, lasot to kopā ar tās 3. pantu, kā tas ir interpretēts spriedumā *Milev* (C-310/18), pieļauj to, ka valsts tiesa savu lēmumu par apcietinājuma pagarināšanu pamato, pirmkārt, ar ECT judikatūru par ECPAK 5. panta 1. punkta c) apakšpunktu, konstatējot tādu apsūdzozo pierādījumu esamību, kas pēc to rakstura “varētu pārliecināt neitrālu un objektīvu novērotāju par to, ka konkrētā persona var būt izdarījusi attiecīgo noziedzīgo nodarījumu”, un, otrkārt, ar ECT judikatūru par ECPAK 5. panta 4. punktu, faktiski un reāli lemjot par aizdomās turētās personas pārstāvja iebildumiem par apcietinājuma likumību?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV 2016, L 65, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 24. janvārī *Mouvement pour une Europe des nations et des libertés* iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2018. gada 27. novembra spriedumu lietā T-829/16 *Mouvement pour une Europe des nations et des libertés/Parlaments*

(Lieta C-60/19 P)

(2019/C 93/47)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Mouvement pour une Europe des nations et des libertés* (pārstāvis: A. Varaut, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Prasījumi

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- atcelt Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. septembra lēmumu, ar ko noteikti izdevumi atzīti par neattaisnotiem subsīdijas saņemšanai par 2015. finanšu gadu;
- piespriest Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus;
- piešķirt apelācijas sūdzības iesniedzējai summu, kas tai pienākas saistībā ar tiesvedības izmaksām.

Pamati un galvenie argumenti

Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (MENL) sagatavoja plakātu par migrācijas krīzi un Šengenas nolīgumu ar savu logotipu, kā arī ar, daudz mazākiem, *Front National* un *Vlaams Belang* logotipiem.

Parlaments noraidīja izdevumus par šo plakātu, jo uzskatīja, ka ar to tika radīta nepamatota priekšrocība valsts politikajai partijai.

Vispārējā tiesa ar pārsūdzēto spriedumu noraidīja MENL prasību atcelt šo lēmumu.